

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Citroën Commerce GmbH

Tuženik: Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW)

Izreka

Članak 3. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 98/6/EZ od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima, u vezi s njezinim člankom 1. i člankom 2. točkom (a), treba tumačiti na način da troškovi prijevoza motornog vozila od proizvođača do prodavatelja koje snosi potrošač moraju biti uključeni u prodajnu cijenu tog vozila navedenu u oglasu trgovca kad, imajući u vidu sva njegova obilježja, taj oglas kod potrošača stvara dojam o ponudi koja se odnosi na to vozilo. Sud koji je uputio zahtjev treba provjeriti jesu li svi ti uvjeti ispunjeni.

⁽¹⁾ SL C 462, 22. 12. 2014.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. lipnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Njemačka) – kazneni postupak protiv Piotra
Kossowskog**

(Predmet C-486/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma — Članak 54. i članak 55. stavak 1. točka (a) — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 50. — Načelo „ne bis in idem” — Dopuštenost kaznenog progona okrivljenika u državi članici nakon što je okončan kazneni postupak koji je protiv njega pokrenulo tužiteljstvo u drugoj državi članici a da nije provelo temeljitu istragu — Nepostojanje ocjene o meritumu predmeta)

(2016/C 335/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranka glavnog kaznenog postupka

Piotr Kossowski

uz sudjelovanje: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Izreka

Načelo *ne bis in idem*, navedeno u članku 54. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, koja je potpisana u Schengenu (Luksemburg) 19. lipnja 1990., tumačeno u svjetlu članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da se odluka javnog tužiteljstva kojom se bez izricanja sankcija obustavlja kazneni progon i pravomoćno okončava istražni postupak koji je vođen protiv osobe, uz mogućnost njegova preotvaranja ili ukidanja odluke, ne može kvalificirati pravomoćnom odlukom u smislu tih članaka kada iz obrazloženja te odluke proizlazi da je navedeni postupak okončan a da nije provedena temeljita istraga, pri čemu nesaslušavanje žrtve i mogućeg svjedoka predstavlja pokazatelj da takva temeljita istraga nije provedena.

⁽¹⁾ SL C 16, 19. 1. 2015.